

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยเสนอเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโปรแกรมพลศึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้คือ

ความสำคัญของการประเมินโปรแกรม

การประเมินโปรแกรมเป็นการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือการใช้เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาข้อมูลที่แท้จริงและเชื่อถือได้เกี่ยวกับโปรแกรม เพื่อให้การตัดสินใจว่า โปรแกรมดังกล่าวดีหรือไม่ดีอย่างไร หรือเป็นการค้นหาว่าผลของกิจกรรมที่วางไว้ในโปรแกรมประสบความสำเร็จตรงกับจุดมุ่งหมายของโปรแกรมหรือไม่ การประเมินโปรแกรมจึงเป็นกิจกรรมการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ความหมายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความต้องการ การหาแนวทาง วิธีการปรับปรุง วิธีการจัดการเกี่ยวกับโปรแกรมและหาผลที่แน่ชัดว่าเกิดจากโปรแกรม เพื่อเป็นการเพิ่มและประสิทธิภาพของโปรแกรมให้ดียิ่งขึ้น ดังที่ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2535) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินโปรแกรมเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศในการปรับปรุงโปรแกรม และสารสนเทศในการตัดสินใจสัมฤทธิ์ผลของโปรแกรม

จากความหมายดังกล่าวพอสรุปความหมายของการประเมินโปรแกรมได้ว่าการประเมินโปรแกรมเป็นกระบวนการในการใช้ข้อมูลสำหรับตัดสินใจคุณค่าหรือปรับปรุงโปรแกรมให้ดียิ่งขึ้น

ความสำคัญของโปรแกรมพลศึกษา

โปรแกรมพลศึกษาเป็นกระบวนการจัดและบริหารปัจจัย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษาที่สามารถช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพลศึกษา ซึ่งได้มีผู้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์

ประกอบโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาไว้ดังนี้คือ

การศึกษาการประเมินโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งชาติ (National Study of Secondary School Evaluation, 1975) ได้ทำการศึกษาเกณฑ์สำหรับประเมินโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินโปรแกรมผลศึกษานั้นได้กล่าวถึงองค์ประกอบ และจุดมุ่งหมายของโปรแกรมผลศึกษาไว้ดังนี้คือ

โปรแกรมผลศึกษาควรประกอบด้วยการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในและระหว่างโรงเรียน และกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ

บุชเชอร์ (Bucher, 1979) ได้กล่าวถึงโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนและวิทยาลัย ประกอบด้วย

1. การสอนผลศึกษาในชั้นเรียนให้กับนักเรียนทุกคน
2. โปรแกรมบรรดิกการทางผลศึกษา
3. การแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกโรงเรียน
4. โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หรือวิทยาลัย เลือกเฉพาะนักกีฬาที่มี

ทักษะดีไปแข่งขันกับนักกีฬารโรงเรียนอื่น

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523) กล่าวถึงโปรแกรมผลศึกษาว่าควรจัดในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. การจัดโครงการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรผลศึกษาที่กำหนดไว้
2. การจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน คือ การจัดการแข่งขันกีฬา ซึ่งจัดให้มีการแข่งขันในระหว่างพวกเดียวกันภายในโรงเรียนเดียวกัน
3. การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้และประสบการณ์กว้างขวางยิ่งขึ้นอีกด้วย การแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน หรือใกล้เคียงกัน

4. การจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ คือ การจัดพลศึกษาเพื่อให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างจากคนอื่น อันเนื่องมาจากความไม่พร้อมทางด้านสมรรถภาพหรือทักษะ หรือเนื่องมาจากความผิดปกติทางร่างกาย

จากแนวความคิดดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า โปรแกรมพลศึกษาควรจะต้องประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน
2. การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
3. การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
4. การจัดกิจกรรมพลศึกษาพิเศษ

ลักษณะของโปรแกรมพลศึกษาที่ดี

โคเวล และฮาเซลดตัน (Cowell and Hazenton, 1955 quoted in Oberteuffer and Ulrich, 1962) ได้เสนอเกณฑ์ลักษณะโปรแกรมพลศึกษาที่ดีไว้ 9 ประการ ดังนี้คือ

1. ได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาทั้งหมดของโรงเรียน
2. มีการจัดประสบการณ์ที่สมดุลเป็นอย่างดีที่จะกระตุ้นการเจริญเติบโตและพัฒนาการ
3. ช่วยให้เกิดจิตสำนึกในระบอบประชาธิปไตย เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. อยู่บนพื้นฐานความสนใจ ความต้องการ จุดมุ่งหมายที่สามารถสนับสนุนได้
5. จัดประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และเหมาะสมกับระดับวุฒิภาวะนักเรียน
6. เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่จะเข้ามาช่วยเหลือได้
7. มีสิ่งอำนวยความสะดวก จัดแบ่งเวลา อุปกรณ์และผู้นำที่เพียงพอ สามารถจัด

กิจกรรมตามที่นักเรียนต้องการได้อย่างกว้างขวาง

8. มีการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับสุขภาพทั่วไป และโปรแกรมของโรงเรียน
9. มีการสนับสนุนการพัฒนาการทางด้านวิชาชีพ และสวัสดิการให้แก่ครูพลศึกษา

แบบประเมินโปรแกรมพลศึกษา

แจ็กสัน (Jackson, 1954 quoted in Oberteuffer and Ulrich, 1962)

ได้เสนอการประเมินโปรแกรมพลศึกษาไว้ 5 ประการด้วยกันคือ

1. ด้านการบริหาร
2. ด้านหลักสูตร
3. ด้านการสอน
4. ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร
5. ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

สมาคมสุขภาพพลศึกษาและนันทนาการและการเต้นรำของอเมริกา (American Alliance for Health, Physical Education, Recreation and Dance [AAHPER], 1986) ได้เสนอบทความเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา รวม 8 หัวเรื่อง (Topic) ด้วยกันคือ

1. จุดมุ่งหมายของการสอน
2. หลักสูตร
3. ครูผู้สอน
4. สุขภาพและความปลอดภัยของนักเรียน
5. ตารางและเวลาเรียน
6. วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา
7. การวัดและประเมินผล
8. การปรับปรุงวุฒิทางการศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2529) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล ในระดับมัธยมศึกษาของไทย" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินและจัดระดับคุณภาพและสถานภาพ โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาของไทย ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาขึ้น โดยดัดแปลงแบบประเมิน

โปรแกรมสุขภาพศึกษาและพลศึกษา ของโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา ของลาพอร์ต (Laporte' Health and Physical Education Score Card No.II) ซึ่งสามารถรอกคะแนน และให้คะแนนตามขนาดและจำนวนของสถานที่และอุปกรณ์และระดับของโปรแกรมพลศึกษา โดยจะครอบคลุมในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. วุฒิของครูพลศึกษา
2. ขนาดของสถานที่กลางแจ้งและในร่มที่สามารถเข้าโปรแกรมพลศึกษาได้
3. จำนวนอุปกรณ์ส่วนกลางที่สำคัญบางชนิดที่โรงเรียนควรเตรียมไว้เพื่อการเรียนการสอน

4. การบริหารและดำเนินงานของโปรแกรมพลศึกษา
5. การจัดสถานที่และอุปกรณ์ในโปรแกรมพลศึกษา
6. ด้านการดำเนินการสอนในชั้นเรียน
7. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
8. ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
9. ด้านการจัดพลศึกษาพิเศษและนันทนาการ

วิริยา บุญชัย และคณะ (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินโครงการพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของไทย" เพื่อศึกษาสถานภาพของโครงการพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาของไทย และเปรียบเทียบโครงการพลศึกษาในโรงเรียนระหว่างภาค ท้องที่ และเขตการศึกษาต่าง ๆ โดยดัดแปลงแบบประเมินสถานภาพโครงการพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา ของรัฐโอไฮโอ ใน 7 ด้าน คือ

1. ด้านปรัชญาและหลักการ
2. ด้านการจัดและบริหารพลศึกษา
3. ด้านการบริหารชั้นเรียน
4. ด้านบุคลากร
5. ด้านหลักสูตร
6. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

7. ด้านการประเมินผลและการให้คะแนน

ในปี พ.ศ.2537 ชาดูชัย ขอบธรรมสกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพัฒนารูปแบบการประเมินคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา" ได้ข้อค้นพบคือ การประเมินคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ต้องมีการประเมินทั้งหมด 6 ด้าน คือ

1. ด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
2. ด้านครูพลศึกษา
3. ด้านการบริหารงานหมวดวิชาพลศึกษามัย
4. ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
5. ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
6. ด้านการจัดและบริหารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2525) ได้เสนอแนะจำนวนอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้สอนพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาในคาบหนึ่ง ซึ่งมีนักเรียน 40 คน ไว้ดังนี้ คือจำนวนอุปกรณ์ที่จำเป็นจะต้องใช้สอนพลศึกษา

1. ลูกฟุตบอล ลูกบาสเกตบอล ลูกวอลเลย์บอล คอรรมีอย่างน้อยที่สุด 10 ลูก
2. ลูกตะกร้อคอรรมีอย่างน้อยที่สุด 20 ลูก แต่ถ้าจะให้ดีคอรรจะมี 40 ลูก
3. รั้วเทเบิลเทนนิสพร้อมตาข่าย คอรรมีอย่างน้อยที่สุด 5 ตัว แต่ถ้าจะให้ดีคอรรมี

10 ตัว

4. ไม้เทเบิลเทนนิสคอรรมีอย่างน้อยที่สุด 20 อัน แต่ถ้าจะให้ดีคอรรมี 40 อัน
5. แร็กเก็ตแบดมินตัน คอรรมีอย่างน้อยที่สุด 20 อัน แต่ถ้าจะให้ดีคอรรมี 40 อัน
6. ห่วงข้ามตาข่าย คอรรมีอย่างน้อยที่สุด 10 อัน แต่ถ้าจะให้ดีคอรรมี 20 อัน
7. เสากะโดดพร้อมไม้พาด คอรรมีอย่างน้อยที่สุด 5 ชุด แต่ถ้าจะให้ดีคอรรมี 10 ชุด

8. เสากระโดดค้ำพร้อมไม้พาด ควรมือน้อยที่สุด 5 ชุด แต่ถ้าจะให้ดีควรมี 10 ชุด
9. ลูกท่มน้ำหนักชาย หญิง ควรมือน้อยที่สุด 10 ลูก แต่ถ้าจะให้ดีควรมี 20 ลูก
10. แหวนฝึกซ้อม (ไม้ไฟ) ควรมือน้อยที่สุด 10 อัน แต่ถ้าจะให้ดีควรมี 40 อัน
11. กระบี่ ควรมือน้อยที่สุด 20 อัน แต่ถ้าจะให้ดีควรมี 40 อัน
12. ดาบสองมือ ควรมือน้อยที่สุด 20 คู่ แต่ถ้าจะให้ดีควรมี 40 คู่
13. ลูกแฮนด์บอล ควรมือน้อยที่สุด 10 ลูก แต่ถ้าจะให้ดี ควรมี 20 ลูก
14. เบาะยิมนาสติกและยัดหยุ่น ควรมือน้อยที่สุด 10 เบาะ แต่ถ้าจะให้ดีควรมี 20 เบาะ (ขนาด 1.5 X 4 เมตร)

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2529) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล ในระดับชั้นมัธยมศึกษาของไทย" โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะประเมินและจัดระดับของสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาของไทย และเปรียบเทียบสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษา ระหว่างโรงเรียน ที่ตั้งอยู่แต่ละภาค แต่ละเขต และแต่ละเขตการศึกษาต่าง ๆ โดยสร้างแบบประเมินสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาขึ้นมา ผลปรากฏว่า

1. โรงเรียนรัฐบาลในระดับมัธยมศึกษาของไทยนั้นมีครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 77 บ.กศ.สูง ร้อยละ 22 ระดับปริญญาโท ร้อยละ 0.7 โดยที่ในกรุงเทพมหานครมีครูพลศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาตรี มากกว่าท้องถิ่นอื่น ๆ
2. สถานที่กลางแจ้งและสถานที่ในร่ม ที่โรงเรียนสามารถใช้ในโปรแกรมพลศึกษาเฉลี่ยแล้วมีเพียงโรงเรียนละ 10,028 และ 968 ตารางเมตร โดยโรงเรียนในระดับจังหวัดและระดับอำเภอ มีสถานที่กลางแจ้งมากกว่าโรงเรียนที่ตั้งในกรุงเทพมหานคร
3. กิจกรรมพลศึกษาในวิชาบังคับตามหลักสูตร ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน พ.ศ. 2524 ที่โรงเรียนต่าง ๆ เปิดสอนมากที่สุดตามลำดับกิจกรรม ได้แก่ วอลเลย์บอล แฮนด์บอล กิจกรรมเข้าจังหวะ แบดมินตัน ฟุตบอล และดาบสองมือ
4. ค่าเฉลี่ยอุปกรณ์พลศึกษาที่สำคัญเช่นลูกบาสเกตบอล ลูกตะกร้อ ลูกวอลเลย์บอล รัโต๊ะเทเบิลเทนนิสและเบาะยัดหยุ่นของโรงเรียนต่าง ๆ คือ 23, 32, 19, 24, 16 และ 11

โดยที่โรงเรียนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีอุปกรณ์เหล่านี้มากกว่าโรงเรียนที่อยู่ในเขตอื่น

5. ค่าเฉลี่ยของสถานภาพคะแนนของโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในระดับมัธยมศึกษาของไทยนั้นคือ ร้อยละ 62 ของคะแนนรวมทั้งหมด โดยที่ไม่มีโรงเรียนที่มีอยู่ในระดับดีมาก มีระดับดีเพียง 2 โรงเรียน หรือร้อยละ 1 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 52 และอยู่ในระดับพอใช้ร้อยละ 44

6. โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงใต้มีการจัดโปรแกรมผลศึกษาดีกว่าภาคอื่น ๆ เมื่อจัดตามที่ตั้งของภาคในระดับจังหวัด มีการจัดโปรแกรมผลศึกษาดีกว่าโรงเรียนในท้องที่อื่น ๆ เมื่อแบ่งตามเขตการศึกษาโรงเรียนที่อยู่ในเขตการศึกษา 10 มีการจัดโปรแกรมผลศึกษาดีกว่าเขตการศึกษาอื่น ๆ

วิริยา บุญชัย, อริสา พงษ์อมรพรหมและไพวัลย์ ตันลาพูน (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินโครงการผลศึกษาของโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาของไทย" มีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาสถานภาพของโครงการผลศึกษาของไทย และเปรียบเทียบสถานภาพของโครงการผลศึกษาในโรงเรียน ระหว่างภาค ท้องที่ และเขตการศึกษา ผู้วิจัยได้ดัดแปลงแบบประเมินสถานภาพโครงการผลศึกษาของโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาของรัฐโอไฮโอ ซึ่งทำการประเมินทั้งหมด 7 ด้านคือ ด้านปรัชญาและหลักการ ด้านการจัดและการบริหารผลศึกษา ด้านการบริหารชั้นเรียน ด้านบุคลากร ด้านหลักสูตร ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการประเมินผลและการให้คะแนน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนสถานภาพโครงการผลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล ในระดับชั้นมัธยมศึกษาของไทยคือ 80.03 เปอร์เซนต์ ซึ่งอยู่ในระดับดี เมื่อจัดสถานภาพของโรงเรียนตามระดับที่วางไว้ ปรากฏว่ามีโรงเรียนที่อยู่ในระดับดีมาก 33 โรงเรียน หรือร้อยละ 11 ส่วนใหญ่ของโรงเรียน คือร้อยละ 46 มีโครงการที่มีอยู่ในระดับดี และมีเพียง 5 โรงเรียน หรือร้อยละ 1 มีโครงการอยู่ในระดับต่ำมาก

2. เมื่อเปรียบเทียบสถานภาพของโครงการผลศึกษาของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในภาคต่าง ๆ ท้องที่ และเขตการศึกษาต่าง ๆ ปรากฏว่าโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีการโครงการ

ผลศึกษาดีกว่าภาคอื่น ๆ เมื่อแบ่งตามท้องที่โรงเรียนที่ตั้งอยู่ทั้ง 3 ท้องที่ มีการจัดโครงการผลศึกษากลับเคียงกัน เมื่อแบ่งตามเขตการศึกษา โรงเรียนที่อยู่ในเขตการศึกษา 12 และ 10 มีการจัดโครงการผลศึกษาดีกว่าโรงเรียนที่อยู่ในเขตการศึกษาอื่น ๆ

3. คุณภาพของโครงการผลศึกษาในโรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาของไทยด้านการจัดและบริหารผลศึกษา การบริหารชั้นเรียน บุคลากร การประเมินผลและการให้คะแนนอยู่ในระดับดี ส่วนด้านปรัชญาหลักการและหลักสูตร อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง

พัฒนา เจริญวัฒน์มงคล (2533) ได้ศึกษาเรื่อง "สภาพและปัญหาการจัดโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิก กรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารและครูผลศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

1. โรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกในกรุงเทพมหานคร จัดโครงการสอนผลศึกษาในโรงเรียนและโครงการแข่งขันกีฬาภายในทุกโรงเรียน ส่วนการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนและกิจกรรมนันทนาการส่วนใหญ่มีการจัด และกิจกรรมพิเศษทางผลศึกษาจัดเป็นส่วนน้อย

2. ปัญหาที่พบในการจัดโปรแกรมผลศึกษามากที่สุด คือ ศึกษานิเทศก์ไม่มานิเทศเท่าที่ควร สถานที่ในร่มไม่เพียงพอแต่ละคาบการสอนนักเรียนมีมากเกินไป ครูหมวดอื่นไม่เห็นความสำคัญของผลศึกษา โรงเรียนไม่ได้จัดที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายให้ ครูผลศึกษามีคาบสอนผลศึกษามากเกินไป สถานที่ทำความสะอาดร่างกายนักเรียนไม่เพียงพอ

3. ผู้บริหารและครูผู้สอนผลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโปรแกรมผลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการจัดโครงการผลศึกษาในโรงเรียนและการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

รายงานการวิจัยต่างประเทศ

สโตน (Stone, 1972) ได้ศึกษาเรื่อง "ทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับโปรแกรมสุขศึกษา และผลศึกษาทางด้าน" ศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐคารไลนาเหนือ มีวัตถุประสงค์

ประสงค์เพื่อตรวจสอบทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับโปรแกรมสุขภาพและพลศึกษา การศึกษาครั้งนี้พยายามชี้ให้เห็นถึงความชอบไม่ชอบ ความบารัณหาและความต้องการในวิชาสุขภาพและพลศึกษา รวมทั้งสอบถามให้แน่เกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียนในการปรับปรุงโปรแกรมสุขภาพและพลศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียน 3,033 คน ครูและผู้บริหารจำนวน 221 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐคารโรไลนาที่สุ่มมา 25 โรงเรียน จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า นักเรียนให้ข้อมูลที่เที่ยงตรงและน่าเชื่อถือเกี่ยวกับคุณภาพและความต้องการของโปรแกรมพลศึกษา ครูและปรัชญาของเรา ปฏิบัติการของครูและนักเรียนต่อโปรแกรมพลศึกษาและการสอน ซึ่งเป็นเรื่องวิกฤติมากและโดยส่วนใหญ่เป็นโปรแกรมที่ไม่สมบูรณ์ จุดด้อยที่ข้อมูลแสดงให้เห็นได้แก่

1. สิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ไม่เพียงพอมีคนใช้มาก มีการใช้ไม่เต็มที่คุณภาพของอุปกรณ์ก็ใช้ไม่ได้หรือมีคุณภาพต่ำ
 2. สิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการอาบน้ำหลายรายการที่ระบุอยู่ในสภาพที่ใช้ไม่ได้ ทำให้นักเรียนกว่าครึ่งไม่ยอมอาบน้ำ
 3. นักเรียนมีโอกาสน้อยมากที่จะเลือกวิชาเรียนตามโปรแกรมพลศึกษา
 4. การเน้นยังไม่มากพอสำหรับกิจกรรมพลศึกษา เฉพาะบุคคล
 5. มีการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนน้อยมาก
 6. ใช้การสอนเป็นรายบุคคลน้อยมาก
 7. ระหว่างสอนครูไม่ค่อยอยู่ทำการสอน
 8. นักเรียนคิดว่าครูสุขภาพและพลศึกษาคุณภาพไม่ดี
- นักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะที่ประกอบเป็นโปรแกรมพลศึกษา และสุขภาพไว้ดังนี้

1. จะต้องจัดให้มีอุปกรณ์ที่เหมาะสม คุณภาพเยี่ยม เพียงพอและใช้ได้บ่อยที่สุด
2. เน้นกีฬาประเภทบุคคล
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการอาบน้ำเพียงพอ
4. มีกิจกรรมให้เลือกหลากหลายและให้โอกาสในการเลือกกิจกรรมด้วย

5. เน้นผลการเรียนรู้ของนักเรียนและพื้นฐานของกิจกรรม
6. การทดสอบต้องเน้นเรื่อง กฎ กติกา ทักษะ และความรู้ในกิจกรรม
7. ในชั้นเรียนต้องมีนักเรียนน้อย แต่มีเวลาในการประกอบกิจกรรมมากนักเรียน ได้

กล่าวถึงการสอนที่มีประสิทธิภาพไว้ โดยกล่าวว่า ครูที่ดีจะใช้อุปกรณ์อำนวยความสะดวกให้เป็นประโยชน์กับนักเรียน เน้นกิจกรรมส่วนบุคคลมาสอนให้การวิพากษ์วิจารณ์ที่สร้างสรรค์แก่นักเรียนทุกครั้ง สามารถแนะแนวเมื่อนักเรียนมีปัญหาส่วนตัว มีความรู้ในวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น ยา ชีวิต ครอบครัวและปัญหาสุขภาพ ที่สำคัญเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกกิจกรรมครอบคลุมหลักสูตร และต้องสามารถสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาด้วย

โรซาโต (Rosato, 1973) ได้ศึกษาเรื่อง "การประเมินโปรแกรมพลศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาชุมชนที่จัดสรรในรัฐเทนเนสซี" โดยใช้แบบให้คะแนนทางสุขศึกษาและพลศึกษาของลาพอร์ต แบบที่ 2 เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์และสังเกตและใช้แบบสอบถามเพื่อเข้าใจภูมิหลังของการศึกษา ประสิทธิภาพสอนและแผนการในอนาคต จากผลการศึกษาพอสรุปได้ว่า

1. โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 37.2 โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 38.4 มีโปรแกรมพลศึกษาโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ดี
2. โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการรับรองจากสมาคมวิทยาลัยและโรงเรียนมัธยมนานาชาติมีคะแนนสูงกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่ได้รับรองจากหน่วยงานนี้อย่างมีนัยสำคัญ
3. โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีคะแนนสูงกว่าโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญ
4. ทั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมของแบบการให้คะแนนของลาพอร์ต อย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. ควรมีผู้นำที่แข็งขันระดับรัฐที่จะให้ความช่วยเหลือแก่นักพลศึกษา
2. ครูที่สอนพลศึกษาควรได้รับการฝึกอบรมโดยตรงในระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าเป็นอย่างน้อย

3. คอรัยยุติธรรมานการให้คะแนนผลศึกษาและโต้แย้งได้
4. เน้นการจัดการเกี่ยวกับโปรแกรมจัดการแข่งขันกีฬาภายในให้มากกว่าอดีต
5. โรงเรียนผลศึกษาควรรได้รับการออกแบบให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นเอนกประสงค์

สเปนเซอร์ (Spencer, 1974) ได้ศึกษาเรื่อง "สมรรถภาพของผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้จัดสรรแล้วของรัฐเซาท์ดาโรต้า ในระหว่างปีการศึกษา 1973-1974" โดยการเยี่ยมเยียนโรงเรียน 24 แห่ง ให้คะแนนตามแบบประเมินของลาพอร์ต แบบที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า

1. ร้อยละ 7 ของโรงเรียนทั้งหมดมีการเรียนวิชา ที่เรียนตามความมุ่งหมายของแต่ละระดับชั้น
2. ร้อยละ 37 ของโรงเรียนทั้งหมดที่มีโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน
3. ร้อยละ 18 ของโรงเรียนทั้งหมดที่มีโปรแกรมการสอนสุขศึกษาแบบใหม่
4. ร้อยละ 60 ของโรงเรียนทั้งหมดที่มีอาบน้ำให้นักเรียนใหม่เพียงพอ ในช่วงที่มีการเรียนผลศึกษาพร้อมกันมากที่สุด
5. ร้อยละ 37 ของโรงเรียนทั้งหมดเปิดโอกาสให้ชุมชนใช้อุปกรณ์ของโรงเรียนเพื่อนันทนาการ
6. ร้อยละ 25 ของโรงเรียนทั้งหมดจัดกิจกรรมผลศึกษาให้นักเรียนชายและหญิงมีส่วนร่วมเล่นด้วยกัน
7. นักเรียนเกือบทุกโรงเรียน ยกเว้น 2 โรงเรียนมีโอกาสมมีส่วนร่วมโปรแกรมว่ายน้ำเฉพาะในหน้าร้อนเท่านั้น โดยจัดที่สระว่ายน้ำของชุมชน
8. ร้อยละ 55 ของโรงเรียนทั้งหมดเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถนำการแข่งขันกีฬา มาทดแทนการเรียนวิชาผลศึกษาได้
9. มีครูน้อยกว่าร้อยละ 10 เป็นสมาชิกสมาคมสุขศึกษาผลศึกษาและนันทนาการ
10. ร้อยละ 66 ของโรงเรียนทั้งหมดมีสนามไม่เป็นไปตามขนาดมาตรฐาน
11. ร้อยละ 20 ของโรงเรียนทั้งหมดมีการตรวจสอบสุขภาพของนักเรียนเป็นครั้งคราวมี

เพียง 3 โรงเรียนเท่านั้นที่มีการตรวจสอบสภาพนักเรียนก่อนการเรียนพลศึกษา

12. นักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่มักร่วมในกิจกรรมประเภทชุด

13. ร้อยละ 55 ของโรงเรียนทั้งหมดมีคะแนนสูงกว่า 100 คะแนน (ตั้งแต่ 100 คะแนนลงมา ถือว่ามีการจัดโปรแกรมพลศึกษาที่ยังใช้ไม่ได้)

14. ร้อยละ 77 ของโรงเรียนทั้งหมดที่มีนักเรียนไม่เกิน 200 คน ได้คะแนนต่ำกว่า 100 คะแนน

15. ร้อยละ 55 ของโรงเรียนทั้งหมดที่มีนักเรียนตั้งแต่ 501 คนขึ้นไป ได้คะแนนตั้งแต่ 150 คะแนน ซึ่งเป็นคะแนนที่ควรจะใช้ได้

เบสแมนน์ (Bestmann, 1974) ได้ศึกษาเรื่อง "การประเมินโปรแกรมพลศึกษา สำหรับนักเรียนชายในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา แอนนาไฮม์ รัฐแคลิฟอร์เนีย" โดยใช้แบบประเมินและการให้คะแนนของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของเนลสันและแบบให้คะแนนของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของเนลสันและฮัดสันเพื่อสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 16 แห่ง และมัธยมศึกษาตอนปลาย 9 แห่ง ในด้าน ครูผู้สอน สถานที่ การจัดและดำเนินการของโปรแกรม ได้แก่ การสอน การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และการช่วยเหลือในวิชาการของครู ปรากฏว่า

1. ด้านครูผู้สอนพบว่า ครูที่มีความรู้ในวิชาที่สอนดีโดยทั่วไปครูจะให้คะแนนตนเองสูงในด้านสมรรถภาพทางกาย การสอน บุคลิกภาพและคุณลักษณะ

2. ด้านสถานที่ พบว่าสถานที่เพียงพอ วางดีที่เหมาะสมดี บางแห่งที่มีสถานที่ในร่มและกลางแจ้งไม่เพียงพอมีเพียงไม่กี่โรงเรียนที่มีโรงฝึกพลศึกษา อุบลรัตน์ วัสดุโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีเพียงพอมากกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

3. ด้านการจัดและดำเนินการของโปรแกรม มีนักเรียนที่เรียนพลศึกษาพอเหมาะในแต่ละห้องเรียน การตรวจสอบสภาพของนักเรียนไม่เพียงพอ การจัดนักเรียนเข้าชั้นไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ แต่ชั้นนักเรียนที่เรียนพลศึกษาพิเศษความเหมาะสม ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป

4. การจัดโปรแกรมของกิจกรรมต่าง ๆ ประเภทของกิจกรรมมีจำนวนจำกัด การจัดการแข่งขันกีฬาภายในมีน้อย และหลายโรงเรียนไม่มีโปรแกรมดังกล่าว

5. การช่วยในวิชาการชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีเอกสารส่งเสริมทางวิชาการมากกว่า

โมซาฟารี (Mozafari, 1979) ได้ศึกษาเรื่อง "การศึกษาโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐฟลอริดา" โดยใช้แบบประเมินโปรแกรมพลศึกษาของสมาคมสุขศึกษาพลศึกษา และสันตนาการของอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนที่มีนักเรียนน้อยกว่า 1,000 คน มีความสัมพันธ์แบบผกผันอย่างมีนัยสำคัญกับการสอน การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนและการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

2. โรงเรียนที่มีนักเรียนเรียนมากกว่า 1,001 คน จะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในสามด้านดังกล่าว

3. มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างโรงเรียนระดับกลางทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายในด้านการแข่งขันกีฬาภายใน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนและการบริหารโปรแกรม